ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ – Ήχος α΄. Εωθινόν Ι΄.

Η σημερινή Κυριακή μάς υπενθυμίζει ότι η δύναμη του Θεού φανερώνεται εκεί όπου υπάρχει ταπείνωση, πίστη και προσευχή. Ο Απόστολος Παύλος παρουσιάζει τον εαυτό του και τους άλλους Αποστόλους ως πρότυπα θυσιαστικής διακονίας και αυταπάρνησης για τον Χριστό, ενώ το Ευαγγέλιο φανερώνει ότι η αληθινή πίστη, ενωμένη με την προσευχή και την πνευματική άσκηση, νικά ακόμη και τις δυσκολότερες δοκιμασίες. Ο Χριστός καλεί κάθε πιστό να εμπιστεύεται ολοκληρωτικά τη δύναμη της χάριτός Του, η οποία θεραπεύει, ελευθερώνει και σώζει.

Α. Το Αποστολικό Ανάγνωσμα (Προς Κορινθίους Α΄4, 9-16)

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν, καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ᾽ ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ᾽ οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Αδελφοί, νομίζω ότι ο Θεός έθεσε εμάς τους Αποστόλους στην τελευταία θέση, σαν ανθρώπους καταδικασμένους σε θάνατο. Έχουμε γίνει δημόσιο θέαμα για ολόκληρο τον κόσμο, για τους αγγέλους και για τους ανθρώπους. Εμείς θεωρούμαστε ανόητοι για χάρη του Χριστού, ενώ εσείς θεωρείστε σοφοί μέσα στον Χριστό. Εμείς είμαστε αδύναμοι, ενώ εσείς δυνατοί. Εσείς απολαμβάνετε τιμές, ενώ εμείς ατιμία. Μέχρι αυτή τη στιγμή πεινάμε, διψάμε, στερούμαστε τα απαραίτητα, δεχόμαστε χτυπήματα και περιπλανιόμαστε χωρίς μόνιμη κατοικία. Κοπιάζουμε εργαζόμενοι με τα ίδια μας τα χέρια. Όταν μας προσβάλλουν, εμείς ευλογούμε. Όταν μας καταδιώκουν, υπομένουμε. Όταν μας συκοφαντούν, απαντούμε με πραότητα. Έχουμε γίνει σαν τα απορρίμματα του κόσμου, σαν ό,τι πιο περιφρονημένο υπάρχει, μέχρι αυτή τη στιγμή. Δεν σας γράφω αυτά για να σας ντροπιάσω, αλλά για να σας συμβουλεύσω ως αγαπημένα μου παιδιά. Γιατί, ακόμη κι αν έχετε αμέτρητους παιδαγωγούς στον Χριστό, δεν έχετε πολλούς πατέρες· αφού εγώ, με το κήρυγμα του Ευαγγελίου, σας γέννησα πνευματικά εν Χριστώ Ιησού. Σας παρακαλώ, λοιπόν, να γίνετε μιμητές μου.

Β. Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Ματθ. 17, 14-23)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθεν τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ᾽ ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ᾽ ἰδίαν εἶπον· Διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβηθι ἔνθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν. Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

Εκείνον **τον καιρό**, πλησίασε τον Ιησού ένας άνθρωπος, γονάτισε μπροστά Του και είπε: «Κύριε, ελέησε τον γιο μου, γιατί είναι σεληνιαζόμενος και υποφέρει πολύ. Πολλές φορές πέφτει στη φωτιά και πολλές φορές στο νερό. Τον έφερα στους μαθητές Σου, αλλά δεν μπόρεσαν να τον θεραπεύσουν». Ο Ιησούς αποκρίθηκε: «Ω γενιά άπιστη και διεστραμμένη! Μέχρι πότε θα είμαι μαζί σας; Μέχρι πότε θα σας ανέχομαι; Φέρτε τον εδώ σε Μένα». Τότε ο Ιησούς επέπληξε το δαιμόνιο, και εκείνο βγήκε από το παιδί. Και από εκείνη ακριβώς τη στιγμή το παιδί θεραπεύτηκε. Ύστερα οι μαθητές πλησίασαν ιδιαιτέρως τον Ιησού και Του είπαν: «Γιατί εμείς δεν μπορέσαμε να το βγάλουμε»; Ο Ιησούς τους απάντησε: «Εξαιτίας της απιστίας σας. Αλήθεια σας λέω: αν έχετε πίστη έστω και σαν έναν κόκκο σιναπιού, θα πείτε σ᾽ αυτό το βουνό: "Μετακινήσου από εδώ εκεί", και θα μετακινηθεί. Και τίποτε δεν θα είναι αδύνατο για σας. Αυτό όμως το είδος των δαιμονίων δεν βγαίνει παρά μόνο με προσευχή και νηστεία». Καθώς περνούσαν όλοι μαζί από τη Γαλιλαία, ο Ιησούς τους είπε: «Ο Υιός του Ανθρώπου πρόκειται να παραδοθεί στα χέρια των ανθρώπων. Θα Τον θανατώσουν, αλλά την τρίτη ημέρα θα αναστηθεί».

Σύντομο μήνυμα: «Η πίστη δεν είναι μια απλή βεβαιότητα του νου· είναι ζωή ενωμένη με την προσευχή, τη νηστεία και την εμπιστοσύνη στον Θεό. Όταν ο άνθρωπος στηρίζεται ολοκληρωτικά στον Χριστό, ακόμη και τα πιο δύσκολα εμπόδια μετακινούνται και η χάρη του Θεού φανερώνεται ως δύναμη που θεραπεύει και σώζει!»